

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2022*

Kasvinsuojeluaineet – Tehoaine klooripyrifossi – Banaaneissa tai niiden pinnalla esiintyvien klooripyrifossin jäämien enimmäismäärien vahvistaminen – Asetus (EY) N:o 396/2005 – Käytettävissä oleva tieteellinen ja tekninen tietämys – Muut perustellut tekijät

Asiassa T-629/20,

Delifruit, SA, kotipaikka Guayaquil (Ecuador), edustajinaan asianajajat K. Van Maldegem, P. Sellar ja S. Abdel-Qader,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinnään F. Castilla Contreras, A. Dawes ja M. ter Haar,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. Spielmann sekä tuomarit U. Öberg ja M. Brkan (esittelevä tuomari),

kirjaaja: S. Spyropoulos,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon 23.2.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja Delifruit, SA, vaatii kumoamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteiden II ja V muuttamisesta siltä osin kuin on kyse klooripyrifossin ja klooripyrifossimetyylin jäämien enimmäismääristä tietyissä

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

- tuotteissa tai niiden pinnalla 23.7.2020 annetun komission asetuksen (EU) 2020/1085 (EUVL 2020, L 239, s. 7; jäljempänä riidanalainen asetus) siltä osin kuin siinä asetetaan banaaneissa tai niiden pinnalla olevien klooripyrifossijäämien enimmäismääräksi 0,01 mg/kg.
- 2 Kantaja on Guayaquiliin (Ecuador) sijoittautunut yritys, joka tuottaa ja vie banaaneja muun muassa Euroopan unioniin.
 - 3 Klooripyrifossi on tehoaine, joka kuuluu kemialliseen tuoteluokkaan organofosfaatit ja jota käytetään muun muassa torjunta-aineena tietyillä viljelmillä. Tämä aine sisällytettiin kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY (EYVL 1991, L 230, s. 1) liitteeseen I direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta 21.10.2005 annetulla komission direktiivillä 2005/72/EY (EUVL 2005, L 279, s. 63).
 - 4 Klooripyrifossin hyväksynnän uusimisesta on jätetty hakemus säännösten vahvistamisesta tehoaineiden uusimismenettelyn täytäntöönpanemiseksi kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti 18.9.2012 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 844/2012 (EUVL 2012, L 252, s. 26) 1 artiklan mukaisesti kesäkuussa 2013.
 - 5 Esittelevä jäsenvaltio (Espanjan kuningaskunta) laati yhdessä rinnakkaisestittelijänä toimivan jäsenvaltion (Puolan tasavalta) kanssa hyväksynnän uusimista koskevan arviointikertomuksen, joka toimitettiin Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle (EFSA) ja Euroopan komissiolle 3.7.2017.
 - 6 Komissio kehotti 1.7.2019 EFSAa antamaan lausunnon käytettävissä olevista ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien arvioinnin tuloksista ja arvion siitä, voidaanko tehoaineen olettaa täyttävän kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 (EUVL 2009, L 309, s. 1) 4 artiklassa vahvistetut ihmisten terveyteen sovellettavat hyväksymiskriteerit.
 - 7 EFSA lähetti 31.7.2019 komissiolle alkuperäisen lausunnon, jonka otsikko on ”Statement on the available outcomes of the human health assessment in the context of the pesticides peer review of the active substance chlorpyrifos” (tehoaineen klooripyrifossi vertaisarvioinnin yhteydessä annettu lausunto käytettävissä olevista ihmisten terveyden arvioinnin tuloksista) (EFSA Journal 2019;17(5):5809; jäljempänä EFSA:n 31.7.2019 antama lausunto klooripyrifossista) ja jossa se totesi, että asetuksen N:o 1107/2009 4 artiklassa vahvistetut ihmisten terveyttä koskevat hyväksymisedellytykset eivät täyty.
 - 8 Klooripyrifossin hyväksyntää ei uusittu tehoaineen klooripyrifossi hyväksynnän uusimatta jättämisestä asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta 10.1.2020 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/18 (EUVL 2020, L 7, s. 14), minkä seurauksena jäsenvaltioiden oli peruutettava kyseistä tehoainetta sisältävien kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevat luvat viimeistään 16.2.2020, mutta niille voitiin myöntää siirtymäaika, jonka olisi päättyttävä viimeistään 16.4.2020.

- 9 Komissio esitteli asetusluonnoksen klooripyrifossin jäämien enimmäismäärän vähentämiseksi arvoon 0,01 mg/kg pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean (SCoPAFF) 25.-26.11.2019 pidetyssä kokouksessa, ja jäsenvaltiot kannattivat tätä luonnosta sekä pyysivät komissiota järjestämään siitä äänestyksen helmikuussa 2020 pidettävässä kokouksessa.
- 10 SCoPAFF:n 17.-18.2.2020 pidetyssä kokouksessa jäsenvaltiot puolsivat asetusluonnosta klooripyrifossin jäämien enimmäismäärän muuttamisesta. Tämän puoltavan lausunnon jälkeen asetusluonnos toimitettiin Euroopan parlamentille ja Euroopan unionin neuvostolle valvontaa varten.
- 11 EFSA julkaisi 21.5.2020 internetsivustollaan Josep Carreras -instituutin tekemän tutkimuksen permetriinin ja klooripyrifossin genotoksisuus ihmisen kantasoluissa ja sukusoluissa yksilön kehityksen eri vaiheissa: vaikutukset leukemian kehittymiseen ("Genotoxicity of permethrin and clorpyrifos on human stem and progenitor cells at different ontogeny stages: implications in leukaemia development", jäljempänä Josep Carrerasin tutkimus), jonka se oli tilannut kyseiseltä instituutilta sellaisen palvelusopimuksen perusteella, joka oli allekirjoitettu ilman etukäteen julkaistavaa hankintailmoitusta järjestetyn neuvottelumenettelyn yhteydessä.
- 12 Komissio antoi riidanalaisen asetuksen 23.7.2020.
- 13 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 2–5 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
- "(2) Tehoaineen klooripyrifossi hyväksyntää ei uusittu komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/18 – – eikä tehoaineen klooripyrifossimetyyli hyväksyntää komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/17 – –
- (3) Kaikki tehoaineita klooripyrifossi ja klooripyrifossimetyyli sisältävien kasvinsuojeluaineiden voimassa olevat luvat on peruutettu. Sen vuoksi on aiheellista poistaa asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteessä II vahvistetut näitä aineita koskevat jäämien enimmäismäärät asetuksen (EY) N:o 396/2005 17 artiklan mukaisesti, luettuna yhdessä sen 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa.
- (4) Komissio kuuli Euroopan unionin vertailulaboratorioita tarpeesta mukauttaa näiden kahden aineen määritysrajoja. Kyseiset laboratoriot totesivat, että teknisen kehityksen ansiosta klooripyrifossille ja klooripyrifossimetyylille voidaan asettaa määritysrajaksi 0,01 mg/kg kaikissa tuotteissa. Nämä oletusarvot olisi lueteltava liitteessä V asetuksen (EY) N:o 396/2005 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.
- (5) Klooripyrifossin ja klooripyrifossimetyylin hyväksynnän uusimatta jättämisen yhteydessä [EFSA] julkaisi lausunnot – – kyseisten tehoaineiden vaikutuksesta ihmisten terveyteen. Mainituissa lausunnoissa elintarviketurvallisuusviranomaisen vahvisti molempien tehoaineiden osalta kehitykseen liittyvän neurotoksisuuden lapsissa, eikä se voinut sulkea pois näiden kahden tehoaineen elintarvikkeissa esiintyvälle jäämille altistumisesta johtuvaa genotoksista potentiaalia."
- 14 Riidanalaisessa asetuksessa täsmennetään, että sitä sovelletaan 13.11.2020 alkaen.
- 15 Riidanalaisen asetuksen liitteessä säädetään yhtäältä klooripyrifossia ja klooripyrifossimetyyliä koskevien sarakkeiden poistamisesta torjunta-ainejäämien enimmäismäärästä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin

91/414/ETY muuttamisesta 23.2.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 (EUVL 2005, L 70, s. 1) liitteestä II ja toisaalta klooripyrifossia ja klooripyrifossimetyyliä koskevien sarakkeiden lisäämisestä kyseisen asetuksen liitteeseen V.

Asianosaisten vaatimukset

- 16 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin siinä asetetaan banaaneissa tai niiden pinnalla olevien klooripyrifossijäämien enimmäismääräksi 0,01 mg/kg ja
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 17 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen ja
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 18 Kantaja esittää kanteensa tueksi yhden ainoan kanneperusteen, jossa se katsoo lähinnä, että riidanalainen asetus on lainvastainen, koska komissio teki ilmeisen arviointivirheen, kun se ei ottanut huomioon Josep Carrerasin tutkimusta, joka on asiassa merkityksellinen ja joka olisi pitänyt ottaa huomioon kyseistä asetusta annettaessa. Näin toimiessaan komissio rikkoi kantajan mukaan asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a ja f alakohtaa. Kantaja korosti istunnossa, että EFSA:n olisi pitänyt arvioida Josep Carrerasin tutkimuksen merkitys ennen riidanalaisen asetuksen antamista. Komissio riitautti tämän väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

Sen väitteen tutkittavaksi ottaminen, jonka mukaan EFSA:n olisi pitänyt arvioida Josep Carrerasin tutkimuksen merkitys ennen riidanalaisen asetuksen antamista

- 19 Komissio väittää, että kantajan väite on jätettävä tutkimatta, koska kyse on uudesta, suullisessa käsittelyssä esitetystä kanneperusteesta. Kantaja kiistää sen, ettei väite täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.
- 20 Unionin yleisen työjärjestyksen 84 artiklan 1 kohtaa koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu asian käsittelyn aikana ilmenneisiin oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin. Peruste, jolla laajennetaan aikaisemmin – nimenomaisesti tai implisiittisesti – kannekirjelmässä esitettyä perustetta ja jolla on läheinen yhteys tähän perusteeseen, on kuitenkin otettava tutkittavaksi. Uuden argumentin pitäminen aikaisemmin esitetyn kanneperusteen tai väitteen laajentamisena edellyttää sitä, että tällainen argumentti on riittävän läheisessä yhteydessä kannekirjelmässä alun perin esitettyihin kanneperusteisiin tai väitteisiin, siten, että sen voitaisiin katsoa seuranneen oikeudenkäyntimenettelyssä käydyn näkemystenvaihdon tavanomaisesta kehityksestä (ks. tuomio 5.10.2020, HeidelbergCement ja Schwenk Zement v. komissio, T-380/17, EU:T:2020:471, 87 kohta (ei julkaistu) oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 21 On totta, että tässä asiassa kantaja ei ole kannekirjelmässään nimenomaisesti vedonnut siihen, että asia olisi ollut tarpeen saattaa EFSA:n käsiteltäväksi, jotta se voisi antaa lausunnon Josep Carrerasin tutkimuksen merkityksestä. Kantaja on kuitenkin tuonut esiin sen, ettei EFSA ollut ottanut kyseistä tutkimusta huomioon ennen riidanalaisen asetuksen antamista. Vastauksena komission vastineessaan esittämiin väitteisiin, joissa viitataan EFSA:n rooliin tieteellisten tutkimusten arvioinnissa ja siihen, ettei sillä ollut velvollisuutta pyytää EFSA:ta lausuntoa asiassa, kantaja väitti vastauskirjelmässään, että ainoat tahot, joilla oli toimivalta tutkia Josep Carrerasin tutkimuksen merkitys, olivat esittelevät jäsenvaltiot ja EFSA, eikä komissiolla ollut tätä toimivaltaa, ja kantaja täsmänsi, että kyseisen tutkimuksen huomiotta jättäminen oli sitäkin vakavampaa, koska EFSA oli tilannut tutkimuksen, ja se oli vastaanotettu ennen riidanalaisen asetuksen antamista siten, että EFSA:lla oli ollut tarvittava aika arvioida tutkimuksen merkitystä sen vastaanottamisen ja riidanalaisen asetuksen antamisen välillä.
- 22 Tästä seuraa, että väitteellä, joka koskee velvollisuutta saattaa asia EFSA:n käsiteltäväksi, jotta tämä arvioisi Josep Carrerasin tutkimuksen merkitystä, laajennetaan aikaisemmin – nimenomaisesti tai implisiittisesti – kannekirjelmässä esitettyä perustetta, jolla on riittävän läheinen yhteys tähän perusteeseen siten, että sen voidaan katsoa seuranneen tässä oikeudenkäyntimenettelyssä käydyin näkemystenvaihdon tavanomaisesta kehityksestä.
- 23 Näin ollen on katsottava, että tämä väite voidaan ottaa tutkittavaksi.

Asiakysymys

- 24 Kantaja väittää ainoassa kanneperusteessaan, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se jätti ottamatta huomioon Josep Carrerasin tutkimuksen riidanalaisesta asetusta antaessaan eikä siten arvioinut tarkasti ja puolueettomasti kaikkia asiaan kuuluvia seikkoja. Näin ollen kantaja katsoo, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a ja f alakohtaa, joissa säädetään jäämien enimmäismäärien määrittämisessä huomioon otettavista tekijöistä, jotka ovat näiltä osin ”käytettävissä olevat tieteelliset ja tekniset tiedot” sekä ”muut asiaan liittyvät perustellut tekijät”.
- 25 Siltä osin kuin mahdollinen genotoksisuus muodostaa perusteen klooripyrifossijäämien enimmäismäärien poistamiseksi, kuten EFSA:n 31.7.2019 antamasta lausunnosta klooripyrifossista ja riidanalaisesta asetuksesta ilmenee, komission olisi kantajan mukaan pitänyt kyseistä asetusta antaessaan ottaa huomioon Josep Carrerasin tutkimus, jossa kyseenalaistetaan klooripyrifossin genotoksinen potentiaali.
- 26 Kantaja katsoo lisäksi, että ainoat tahot, joilla on toimivalta arvioida Josep Carrerasin tutkimuksen merkitystä, ovat esittelevät jäsenvaltiot ja EFSA, eikä komissiolla ole tätä toimivaltaa. Kantajan mukaan tapahtumien aikajärjestyksen perusteella tämä tutkimus olisi pitänyt ottaa huomioon riidanalaisesta asetusta annettaessa. Se toteaa tältä osin, että EFSA oli tilannut Josep Carrerasin tutkimuksen ja että tietojen piti olla saatavilla 1.2.2020. Kantaja katsoo EFSA:n tienneen, että sillä oli riittävästi aikaa arvioida Josep Carrerasin tutkimuksen merkitys sen vastaanottamisen ja riidanalaisen asetuksen antamisen välisenä aikana. Lisäksi siltä osin kuin EFSA:n tilaama Josep Carrerasin tutkimus julkaistiin EFSA:n internetsivustolla 21.5.2020 – eli ennen kuin riidanalainen asetusta annettiin 23.7.2020 –, kantaja väittää, että komissio rikkoi asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a ja f alakohtaa sillä perusteella, että kyseessä olevaa tutkimusta ei otettu huomioon ja että se ei ollut saattanut asiaa EFSA:n arvioitavaksi tutkimuksen merkityksen arvioimiseksi.

- 27 Kantaja katsoo, että vaikka komissio voi asetuksen N:o 396/2005 17 artiklan nojalla poistaa jäämien enimmäismäärän kasvinsuojeluinnettä koskevan voimassa olevan luvan peruuttamisen vuoksi ilman, että EFSA:ta pyydetään asiassa lausuntoa, tämä säännös ei vapauta komissiota velvollisuudesta varmistaa, että se perustaa päätöksensä parhaaseen tieteelliseen tietoon. Jos tätä vaatimusta ei noudateta, jäämien enimmäismäärien poistaminen olisi mielivaltaista asianmukaisen tieteellisen perustan puuttumisen vuoksi.
- 28 Komissio kiistää nämä perustelut.
- 29 Aluksi on muistutettava, että riidanalainen asetus on annettu asetuksen N:o 396/2005 nojalla, joka puolestaan annettiin yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan EY 37 artiklan (josta on muutettuna tullut SEUT 43 artikla) ja kansanterveyttä koskevan EY 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan (josta on muutettuna tullut SEUT 168 artiklan 4 kohdan b alakohta) nojalla.
- 30 Kuten asetuksen N:o 396/2005 johdanto-osan kymmenennestä perustelukappaleesta ja 1 artiklasta ilmenee, sillä pyritään varmistamaan perusta ihmisten ja eläinten terveyden sekä kuluttajien etujen korkeatasoiselle suojelulle ja parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa yhdenmukaistamalla säännöt, jotka koskevat torjunta-ainejäämien enimmäismääriä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla.
- 31 Asetuksessa N:o 396/2005 sovelletaan siten SEUT 168 artiklan 1 kohtaa, jossa määrätään, että kaikkien unionin politiikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa varmistetaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu. Kansanterveyden suojelu on ensisijaisessa asemassa taloudellisiin seikkoihin nähden, joten sillä voidaan oikeuttaa tietyille toimijoille aiheutuvat jopa huomattavatkin epäedulliset taloudelliset seuraukset (tuomio 9.9.2011, Dow AgroSciences ym. v. komissio, T-475/07, EU:T:2011:445, 143 kohta, tuomio 12.4.2013, Du Pont de Nemours (Ranska) ym. v. komissio, T-31/07, ei julkaistu, EU:T:2013:167, 132 kohta ja tuomio 15.12.2016, TestBioTech ym. v. komissio, T-177/13, ei julkaistu, EU:T:2016:736, 87 kohta). Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 396/2005 johdanto-osan viidennen perustelukappaleen mukaan torjunta-ainejäämien tasot olisi vahvistettava tasolle, joka ei aiheuta kohtuuttomia riskejä ihmiselle, erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille, kuten lapsille, sikiöille ja alkioille, koska kansanterveyttä koskeva intressi on painavampi kuin viljelykasvien suojelua koskevat intressit. Samoin asetuksen N:o 396/2005 johdanto-osan 22 perustelukappaleessa todetaan, että jos torjunta-aineille ei ole myönnetty lupaa unionissa, jäämien enimmäismäärät olisi vahvistettava niin alhaiselle tasolle, että kuluttajia suojellaan luvattomilta tai liian suurilta torjunta-ainejäämiltä.
- 32 Komissiolla on lisäksi oltava laaja harkintavalta, jotta se voi tehokkaasti tavoitella sille asetuksella N:o 396/2005 asetettuja päämääriä eli muun muassa varmistaa ihmisten ja eläinten terveyden sekä kuluttajien etujen korkeatasoisen suojelun ja taata sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan, kun otetaan huomioon ne monitahoiset tekniset arvioinnit, jotka sen on tehtävä (ks. analogisesti tuomio 18.7.2007, Industrias Químicas del Vallés v. komissio, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 75 kohta ja tuomio 6.9.2013, Sepro Europe v. komissio, T-483/11, ei julkaistu, EU:T:2013:407, 38 kohta).
- 33 Tämän harkintavallan käyttö ei kuitenkaan jää laillisuusvalvonnan ulkopuolelle. Tältä osin vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että unionin tuomioistuinten tehtävänä on valvoa, että menettelysäännöksiä on noudatettu, että komission huomioon ottamat tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei

harkintavaltaa ole käytetty väärin (tuomio 22.10.1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, 12 kohta ja tuomio 9.9.2008, Bayer CropScience ym. v. komissio, T-75/06, EU:T:2008:317, 83 kohta, ja katso vastaavasti tuomio 25.1.1979, Racke, 98/78, EU:C:1979:14, 5 kohta).

- 34 Erityisesti silloin, kun asianosainen vetoaa ilmeiseen arviointivirheeseen, jonka toimivaltainen toimielin on väitetysti tehnyt, unionin tuomioistuinten on tarkistettava, onko kyseinen toimielin tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti kaikki kyseiseen asiaan liittyvät merkitykselliset seikat eli seikat, joihin asiassa tehdyt päätelmät perustuvat (tuomio 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 kohta, tuomio 9.9.2008, Bayer CropScience ym. v. komissio, T-75/06, EU:T:2008:317, 84 kohta ja tuomio 13.10.2021, European Union Copper Task Force v. komissio, T-153/19, ei julkaistu, EU:T:2021:688, 67 kohta).
- 35 Jäämien enimmäismäärien vahvistamista, muuttamista tai poistamista koskeva oikeudellinen kehys on vahvistettu asetuksen N:o 396/2005 14 artiklassa. Asetuksen N:o 396/2005, sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 299/2008 (EUVL 2008, L 97, s. 67), 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että saatuaan EFSA:n lausunnon komissio valmistelee kyseisen lausunnon pohjalta viipymättä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa jäämien enimmäismäärän vahvistamista, muuttamista tai poistamista koskevan asetuksen. Asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan mukaan jäämien enimmäismäärän vahvistamista, muuttamista tai poistamista koskevan asetuksen osalta on otettava huomioon a) käytettävissä olevat tieteelliset ja tekniset tiedot; b) muista lähteistä kuin tehoaineiden nykyisestä kasvinsuojelukäytöstä peräisin olevien torjunta-ainejäämien mahdollinen esiintyminen ja niiden tunnetut kumulatiiviset ja synergiavaikutukset, jos menetelmät tällaisten vaikutusten arviointiin ovat olemassa; c) kuluttajille, joiden jäämien saanti on suuri ja jotka ovat herkimpiä, ja tapauksen mukaan eläinten terveydelle mahdollisesti aiheutuvien riskien arvioinnin tulokset; d) kasvinsuojeluaineiden käytön muuttamista koskevien mahdollisten arviointien ja päätösten tulokset; e) Codex Alimentarius -komission vahvistama jäämien enimmäismäärä tai kolmannessa maassa tehoaineen lailliseksi käyttämiseksi edellytetty hyvä maatalouskäytäntö; f) muut asiaan liittyvät perustellut tekijät. Koska riidanalainen asetus annettiin sen jälkeen, kun klooripyrifossin hyväksyntää ei uusittu ja kyseistä tehoainetta sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat oli peruutettu, on lisäksi todettava, että asetuksen N:o 396/2005 17 artiklan mukaan liitteen II tai III muutokset, jotka ovat tarpeen jäämien enimmäismäärän poistamiseksi kasvinsuojeluainetta koskevan voimassa olevan luvan peruuttamisen vuoksi, voidaan tehdä pyytämättä EFSA:n lausuntoa.
- 36 Näiden seikkojen valossa on tarkasteltava, onko kantajan esittämä ainoa kanneperuste, joka perustuu yhtäältä asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a alakohdan rikkomiseen ja toisaalta kyseisen asetuksen 14 artiklan 2 kohdan f alakohdan rikkomiseen, perusteltu.

Kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a alakohdan rikkomista

- 37 On tutkittava, onko komissio rikkonut asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, jonka mukaan jäämien enimmäismäärän vahvistamista, muuttamista tai poistamista koskevan asetuksen osalta on otettava huomioon ”käytettävissä olevat tieteelliset ja tekniset tiedot”, kun se ei ottanut huomioon Josep Carrerasin tutkimusta antaessaan riidanalaisen asetuksen ja kun se ei pyytänyt EFSAa arvioimaan kyseisen tutkimuksen merkitystä.
- 38 Ensinnäkin siltä osin kuin kyse on siitä, ettei Josep Carrerasin tutkimusta ole otettu huomioon, on todettava, että kyseinen tutkimus on julkaistu EFSA:n internetsivustolla 21.5.2020 eli ennen riidanalaisen asetuksen antamista mutta sen jälkeen, kun oli annettu täytäntöönpanoasetus

2020/18, jolla klooripyrifossin hyväksyntää ei uusittu EFSA:n 31.7.2019 klooripyrifossista antamassaan lausunnossa yksilöimien ihmisten terveyteen liittyvien huolenaiheiden perusteella. Kuten tutkimuksen aiheesta käy ilmi, kyseisessä tutkimuksessa tutkittiin permetriinin ja klooripyrifossin vaikutuksia deoksiribonukleinihapon (DNA) muutoksiin, jotka johtuvat topoisomeraasi II:n estämisestä. Josep Carrerasin tutkimuksen tekijät totesivat päätelmissään seuraavaa:

”Kaiken kaikkiaan tuloksemme osoittavat, että vaikka [permetriini ja klooripyrifossi] kykenevät aiheuttamaan katkoksia tietyllä [MLL (Mixed Lineage Leukaemia)] geenialueella yli 24 tunnin ajan, nämä yhdisteet eivät kykene aiheuttamaan γ -H2AX-tasojen perusteella havaittavia kokonaisvaltaisia DNA-vaurioita eivätkä toimimaan myrkkyyinä [topoisomeraasi II]. Emme myöskään havaitse [MLL (Mixed Lineage Leukaemia)] katkoksia pitkäaikaisen hoidon jälkeen in vitro ja in vivo -tutkimuksissamme, mikä osoittaa, että yksittäisissä pulssihoidoissa havaitut vauriot eivät riitä edistämään uudelleen järjestäytyneiden [MLL (Mixed Lineage Leukaemia)] kloonien rikastumista.”

- 39 On tärkeää mainita, että vaikka EFSA on on tilannut Josep Carrerasin tutkimuksen selvittääkseen kahden torjunta-aineen – permetriinin ja klooripyrifossin – genotoksista potentiaalia ihmisen kantasoluissa yksilönkehityksen eri vaiheissa ja tarkastellakseen niiden mahdollista induktiopotentiaalia lapsuusiän leukemian syntymisessä eläimillä, kyseinen tutkimus on kuitenkin EFSA:n ulkopuolinen tieteellinen selvitys, kuten sen ensimmäisellä sivulla todetaan. Siten Josep Carrerasin tutkimus ei ole EFSA:n hyväksymä asiakirja, eivätkä sen päätelmät sido tätä viranomaista, kuten muun muassa tutkimuksen toisella sivulla olevasta varoituksesta ilmenee.
- 40 On todettava, että klooripyrifossin osalta riidanalainen asetus – kuten johdanto-osan toisesta perustelukappaleesta ilmenee – annettiin sen jälkeen, kun kyseisen tehoaineen hyväksyntää ei uusittu täytäntöönpanoasetuksella 2020/18, joten kyseisen asetuksen 3 ja 4 artiklan mukaisesti klooripyrifossia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutettiin.
- 41 Näin ollen on otettava huomioon erityiset säännöt, joita sovelletaan jäämien enimmäismäärien poistamiseen tehoaineen hyväksynnän uusimatta jättämisen johdosta, sen määrittämiseksi, onko Josep Carrerasin tutkimuksen jättäminen ottamatta huomioon sekä EFSA:n käsiteltäväksi saattamatta jättäminen tutkimuksen merkityksen arvioimiseksi vastoin – kuten kantaja väittää – asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a alakohtaa.
- 42 Tältä osin on todettava, että jäämien enimmäismäärän vahvistaminen tehoaineelle liittyä erottamattomasti kyseisen aineen hyväksymiseen, jonka perusteella kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevat luvat myönnetään. Erityisesti on todettava, että muu tehoaineen jäämien enimmäismäärä kuin asetuksen N:o 396/2005 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty oletusarvo on lähtökohtaisesti perusteltu vain, jos kyseistä tehoainetta sisältävät kasvinsuojeluaineet on tarkoitettu saatettavaksi markkinoille (ks. analogisesti tuomio 8.1.2002, Ranska v. Monsanto ja komissio, C-248/99 P, EU:C:2002:1, 80 kohta ja tuomio 12.7.2005, komissio v. CEVA ja Pfizer, C-198/03 P, EU:C:2005:445, 87 kohta).
- 43 Jos kasvinsuojeluaineelle myönnetty lupa peruutetaan tehoaineen uusimisen hyväksymättä jättämisen seurauksena, asetuksen 396/2005 17 artiklalla on tarkoitus antaa komissiolle mahdollisuus poistaa kyseisen tehoaineen jäämien enimmäismäärät mahdollisimman pian, erityisesti ihmisten terveyden ja kuluttajien suojelemiseksi luvattomilta torjunta-ainejäämiltä, kyseisen asetuksen johdanto-osan 5 ja 22 perustelukappaleen mukaisesti. Kyseisessä säännöksessä säädetty vapautus vaatimuksesta pyytää lausuntoa EFSA:ta selittyä nimittäin sillä,

että koska kyseisen viranomaisen on jo tullut ottaa kantaa ihmisten terveyteen kohdistuviin huolenaiheisiin, jotka liittyvät altistumiseen tehoaineelle, sen menettelyn yhteydessä, joka johti kyseisen aineen hyväksynnän uusimatta jättämiseen, olisi tarpeetonta, että sen tulisi antaa uusi lausunto kyseistä aineesta jäämien enimmäismäärien poistamismenettelyn yhteydessä, ellei ennen jäämien enimmäismäärien poistamista koskevan asetuksen antamista ole luotettavaa ja uutta tieteellistä näyttöä siitä, että tieteellinen tieto on muuttunut merkittävästi sen jälkeen, kun EFSA otti kantaa kyseiseen aineeseen.

- 44 Kuten ilmenee riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kolmannesta perustelukappaleesta, käsiteltävässä asiassa komissio katsoi aiheelliseksi poistaa asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteessä II vahvistetut klooripyrifossia koskevat jäämien enimmäismäärät asetuksen (EY) N:o 396/2005 17 artiklan mukaisesti, luettuna yhdessä sen 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan viidennestä perustelukappaleesta ilmenee, että komissio tukeutui tältä osin EFSA:n 31.7.2019 klooripyrifossista antamaan lausuntoon, joka julkaistiin kyseisen aineen hyväksynnän uusimatta jättämisen yhteydessä. On todettava, että kyseinen lausunto on laadittu kasvinsuojeluaineita ja niiden jäämiä käsittelevän lautakunnan, joka on perustettu elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, EFSA:n perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.1.2002 annetun asetuksen (EY) N:o 178/2002 (EYVL L 31 1.2.2002, s. 1) 28 artiklan 4 kohdan c alakohdan nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna 7.4.2006 annetun komission asetuksen (EY) 575/2006 (EUVL 2006, L 100, s. 3) 1 artiklan 1 kohdalla, tästä aineesta tekemän arvioinnin tulosten perusteella. Nämä asiantuntijat ovat tutkineet eri tekijöitä, jotka vaikuttavat ihmisten terveyteen, olemassa olevan tieteellisen kirjallisuuden perusteella, mukaan lukien viimeaikaiset tieteelliset tutkimukset. EFSA:n asiantuntijoiden arviointi koski tarkemmin sanottuna useita asetuksen 1107/2009 liitteessä II olevassa 3.6 kohdassa tarkoitettuja ihmisten terveyteen vaikuttavia tekijöitä, joita ovat muun muassa genotoksisuus, lisääntymismyrkyllisyys, hormonitoimintaa häiritsevät ominaisuudet sekä neurotoksisuus. Tämän arvioinnin perusteella EFSA:n asiantuntijat totesivat, että klooripyrifossi ei täyttänyt astuksen N:o 1107/2009 4 artiklassa vahvistettuja tehoaineen hyväksymiskriteereitä ihmisten terveyden osalta.
- 45 Tämän päätelmän tekemiseksi EFSA:n asiantuntijat totesivat ensinnäkin, että saatavilla olevan julkisen kirjallisuuden perusteella klooripyrifossin genotoksista potentiaalia ei voitu sulkea pois. EFSA:n 31.7.2019 antaman klooripyrifossia koskevan lausunnon päätelmistä ilmenee erityisesti, että tätä genotoksista potentiaalia koskevat huolet liittyvät yhtäältä tutkimuksiin, joissa on tuotu esiin kromosomipoikkeavuuksia, ja toisaalta tutkimuksiin, joissa on raportoitu DNA-vaurioista, jotka ovat aiheutuneet joko oksidatiivisesta stressistä tai lapsuusiän leukemian molekulaarisena aiheuttajana pidetyn topoisomeraasi II:n estämisestä.
- 46 Näin ollen EFSA:n asiantuntijat toivat esiin huolensa klooripyrifossin neurotoksisuudesta lasten kehitykselle. Asiantuntijat katsoivat näiden neurotoksisten vaikutusten vuoksi saatavilla olevan kirjallisuuden kokonaisarvioinnin perusteella, että klooripyrifossi tulisi luokitella lisääntymiselle vaaralliseksi aineeksi kategoriaan 1B (H360D ”Saattaa vaurioittaa sikiötä”) aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 (EUVL 2008, L 353, s. 1) säädettyjen kriteerien mukaisesti.

- 47 Lopuksi on todettava, että epäselvän genotoksisen potentiaalin ja hermoston kehityksen toksisuutta koskevassa tutkimuksessa, jossa havaittiin jo pienillä annoksilla vaikutuksia hermoston kehitykseen, olevien merkittävien epävarmuustekijöiden vuoksi EFSA:n asiantuntijat eivät pystyneet vahvistamaan klooripyrifossille viitearvoja, joiden perusteella sille altistuminen ei aiheuta vaaraa ihmisten terveydelle ja kuluttajille.
- 48 Koska EFSA:n 31.7.2019 antaman lausunnon klooripyrifossista ovat valmistelleet kasvinsuojeluaineita ja niiden jäämiä käsittelevän EFSA:n lautakunnan asiantuntijat, jotka ovat arvioineet erilaisia ihmisten terveyteen kohdistuvia riskitekijöitä käytettävissä olevan tutkimustiedon perusteella, on katsottava, kuten komissio perustellusti väittää, että kyseessä oleva lausunto oli riidanalaisen asetuksen antamisajankohtana sekä kattava että viimeisin arviointi kaikista tälle aineelle altistumisen vaikutuksista ihmisten terveyteen.
- 49 On todettava, ettei kantaja ole osoittanut, että Josep Carrerasin tutkimus – joka, kuten edellä 39 kohdasta ilmenee, on EFSA:n ulkopuolinen tieteellinen selvitys, joka ei sido sitä – on osoitus siitä, että tieteellinen tietämys on merkittävästi kehittynyt sen jälkeen, kun EFSA antoi 31.7.2019 lausunnon klooripyrifossista. On nimittäin syytä todeta, ettei kantaja kiistä sitä, että kyseinen tutkimus ei koske huolia, jotka liittyvät klooripyrifossin neurotoksisuuteen lasten kehitykselle. Kuten komissio toteaa, on lisäksi huomattava, että Josep Carrerasin tutkimus on laajuudeltaan erittäin rajallinen verrattuna EFSA:n toteamukseen, koska tutkimuksen kohteena on kyseisen aineen genotoksinen potentiaali, jota ei voida poissulkea, ja kyseinen tutkimus keskittyy ainoastaan klooripyrifossin aiheuttamiin DNA-muutoksiin, jotka johtuvat topoisomeraasi II:n estämisestä, mutta se ei koske EFSA:n toteamuksia klooripyrifossin genotoksisesta potentiaalista, joka on yhteydessä kromosomipoikkeavuuksiin, eikä DNA-muutoksista, joita aiheutuu oksidatiivisesta stressistä.
- 50 Niinpä nyt käsiteltävän asian olosuhteissa komissio saattoi rikkomatta asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a alakohtaa yhtäältä antaa riidanalaisen asetuksen – ottamatta huomioon Josep Carrerasin tutkimusta – kyseisen asetuksen liitteessä II olevien klooripyrifossin jäämien enimmäismäärien poistamiseksi EFSA:n 31.7.2019 antamassa klooripyrifossia koskevassa lausunnossa esittämien ihmisten terveyttä koskevin huolenaiheiden vuoksi ja toisaalta, koska ei ollut olemassa viitearvoa, jonka perusteella altistuminen klooripyrifossille ei aiheuttaisi riskiä ihmisten terveydelle ja kuluttajille, säätää asetuksen N:o 396/2005 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla klooripyrifossin jäämien enimmäismääräksi oletusarvoisesti 0,01 mg/kg.
- 51 Edellä esitetystä seuraa toiseksi, että – toisin kuin kantaja väittää – komissiota ei voida vaatia kääntymään EFSA:n puoleen sellaisen tutkimuksen merkityksen arvioimiseksi, joka julkaistiin tehoaineen hyväksymättä jättämisestä annetun asetuksen ja kyseisen aineen jäämien enimmäismäärien poistamisesta annetun asetuksen antamisen välisenä ajanjaksona. Muussa tapauksessa asetuksen N:o 396/2005 17 artikla menettäisi tehokkaan vaikutuksensa, koska jos kyseisenä ajanjaksona julkaistaisiin jokin kyseessä olevaa ainetta koskeva tutkimus, komissio ei voisi poistaa jäämien enimmäismäärää sellaiselta tehoaineelta, jonka hyväksyntää ei ole uusittu, saattamatta asiaa ensin EFSA:n käsiteltäväksi, vaikka tämä uusi tutkimus ei muuttaisi merkittävästi tieteellisen ja teknisen tietämyksen tasoa.
- 52 Klooripyrifossista on lisäksi todettava, että asetuksen 2020/18 3 artiklan mukaan jäsenvaltioiden oli peruutettava kyseistä ainetta sisältävien kasvinsuojeluaineiden hyväksynät viimeistään 16.2.2020, ja niillä oli kyseisen asetuksen 4 artiklan perusteella mahdollisuus myöntää siirtymäaika, jonka oli päätyttävä viimeistään 16.4.2020. Näin ollen klooripyrifossia sisältäviä tuotteita ei voinut enää pitää kaupan eikä käyttää unionissa 17.4.2020 alkaen. Koska kyseisen

aineen käyttö on kuitenkin edelleen sallittu tietyissä kolmansissa maissa, niin kauan kuin klooripyrifossin jäämien enimmäismääriä ei ole poistettu, unioniin oli mahdollista tuoda laillisesti elintarvikkeita, kuten kantajan tuottamia banaaneja, joissa tai joiden pinnalla oli tämän aineen jäämiä sellaisella tasolla, joka voi aiheuttaa vaaraa ihmisten terveydelle ja kuluttajille. Kuten edellä 42 kohdasta ilmenee, jotta tehoaineen jäämien enimmäismäärät voidaan tällaisessa tilanteessa poistaa mahdollisimman pian, komissio voi asetuksen N:o 396/2005 17 artiklan nojalla antaa asiaa koskevan asetuksen ilman, että sen on tarpeen pyytää lausuntoa EFSA:ta.

- 53 Ottaen huomioon klooripyrifossialtistumisesta johtuvat EFSA:n yksilöimät ihmisten terveyttä koskevat huolenaiheet SCoPAFF hyväksyi 26.-27.9.2019 pitämässään kokouksessa sen, että tämän aineen enimmäismäärien vahvistamiseen tarvittavat toimet asetetaan etusijalle, ja antoi 17.-18.2.2020 pitämässään kokouksessa puoltavan lausunnon komission tätä varten tekemälle asetulusuunnokselle. Jos komission olisi pitänyt pyytää EFSA:ta lausuntoa 21.5.2020 julkaistun Josep Carrerasin tutkimuksen merkityksestä, kuten kantaja väittää, riidanalaisen asetuksen antamismenettely olisi siis täytynyt keskeyttää, mikä olisi viivästyttänyt merkittävästi sen voimaantuloa ja siten pidentänyt ajanjaksoa, jonka aikana elintarvikkeita, joissa tai joiden pinnalla oli klooripyrifossijäämiä, voitiin laillisesti tuoda unionin alueelle, muun muassa kantajan tuottamia banaaneja, joiden jäämien enimmäismääräksi vahvistettiin 4 mg/kg. Tällaisissa olosuhteissa komissio saattoi näin ollen perustellusti katsoa, että asian saattaminen EFSA:n käsiteltäväksi mainitun tutkimuksen merkityksen arvioimiseksi olisi tarkoittanut klooripyrifossin jäämien enimmäismäärien poistamista koskevan menettelyn pidentämistä vastoin asetuksen N:o 396/2005 tavoitetta taata korkeatasoinen ihmisten terveyden ja kuluttajien suojeleminen (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 17.3.2021, FMC v. komissio, T-719/17, EU:T:2021:143, 188 kohta ja tuomio 6.10.2021, Sipcam Oxon v. komissio, T-518/19, ei julkaistu, EU:T:2021:662, 100 kohta).
- 54 Näin ollen komissio ei rikkonut asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, kun se antoi riidanalaisen asetuksen pyytämättä EFSA:ta lausuntoa Josep Carrerasin tutkimuksen merkityksestä.
- 55 Edellä esitetystä seuraa, että kantajan väite, jonka mukaan asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on rikottu, on hylättävä perusteettomana.

Kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan f alakohdan rikkomista

- 56 On tutkittava, onko komissio rikkonut asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan f alakohtaa, jonka mukaan annettaessa asetusta, jolla vahvistetaan, muutetaan tai poistetaan jäämien enimmäismäärät, on otettava huomioon ”muut asiaan liittyvät perustellut tekijät”, kun se ei ottanut huomioon Josep Carrerasin tutkimusta riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneessa menettelyssä.
- 57 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan sanamuodosta ja sen systematiikasta ilmenee, että asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan f alakohdan yhteydessä huomioon otettavat tekijät ovat väistämättä erilaisia kuin kyseisen asetuksen 14 artiklan 2 kohdan a–e alakohdassa mainitut tekijät.
- 58 Ottaen huomioon Josep Carrerasin tutkimuksen, joka koskee tehoaineista johtuvia DNA:n muutoksia, jotka ovat seurausta topoisomeraasi II:n estämisestä, tieteellisen luonteen on todettava, ettei se kuulu edellä 35 kohdassa tarkoitettuihin asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan b–e alakohdassa mainittuihin seikkoihin. Kyseinen tutkimus

- voi sen sijaan tieteellisenä seikkana kuulua asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamisalaan. Kuten edellä 55 kohdasta ilmenee, tältä osin on todettu, että käsiteltävän asian olosuhteissa kyseisen tutkimuksen jättäminen huomiotta ei merkitse kyseisen säännöksen rikkomista. Kyseistä tutkimusta ei silti voida pitää asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuna ”muuna asiaan liittyvänä perusteltuna tekijänä”.
- 59 On nimittäin todettava, että asetuksen N:o 396/2005 johdanto-osan 9 ja 11 perustelukappaleen ja sen 1 artiklan mukaan kyseinen asetus on annettu asetuksen N:o 178/2002 5-8 artiklassa vahvistettujen elintarvikelainsäädännön yleisten periaatteiden mukaisesti. Näin ollen yhdenmukaisuuden takaamiseksi kasvinsuojelua koskevien käsitteiden alalla asetusta N:o 396/2005 on tulkittava asetuksessa N:o 178/2002 määriteltyjen vastaavien käsitteiden valossa.
- 60 Asetuksen N:o 178/2002 6 artiklasta, jossa määritellään riskianalyysiin sovellettavat periaatteet, ja erityisesti sen 3 kohdasta ilmenee, että ”muut merkitykselliset tekijät” ovat seikkoja, jotka on otettava huomioon ”riskinhallinnassa”, joka määritellään kyseisen asetuksen 3 artiklan 12 alakohdan mukaan riskinarvioinnista erilliseksi prosessiksi, jossa verrataan toimenpidevaihtoehtoja, kuullaan asianomaisia osapuolia, otetaan huomioon riskinarviointi ja muut oikeutetut tekijät ja tarvittaessa valitaan tarkoituksenmukaiset ennaltaehkäisyä ja valvontaa koskevat vaihtoehdot. Tältä osin asetuksen N:o 178/2002 johdanto-osan 19 perustelukappaleesta ilmenee, että nämä muut merkitykselliset tekijät, jotka on oikeutetusti otettava huomioon riskinhallinnassa, ovat yhteiskuntaan, talouteen, perinteisiin, etiikkaan ja ympäristöön liittyvät tekijät sekä tarkastusten toteutettavuus.
- 61 On todettava, että Josep Carrerasin tutkimus ei koske tällaisia sosioekonomiaan, perinteisiin, etiikkaan ja ympäristöön liittyviä tekijöitä tai niiden tarkastusten toteutettavuutta, jotka komission on otettava huomioon riskinhallinnassa antaessaan asetuksen, jonka tarkoituksena on vahvistaa, muuttaa tai poistaa jäämien enimmäismäärät.
- 62 Tästä seuraa, että Josep Carrerasin tutkimuksen ei voida katsoa kuuluvan asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun ”muut asiaan liittyvät perustellut tekijät”-kategoriaan.
- 63 Näin ollen kantajan väite, joka koskee asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan f alakohdan rikkomista, on hylättävä perusteettomana.
- 64 Lisäksi väitteestä, jonka mukaan komissio on laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteensa jättäessään ottamatta huomioon Josep Carrerasin tutkimuksen riidanalaista asetusta antaessaan, on todettava, että tämä väite on päällekkäinen asetuksen N:o 396/2005 14 artiklan 2 kohdan a ja f alakohdan rikkomista koskevien perustelujen kanssa eikä sillä ole itsenäistä merkitystä.
- 65 Koska komissio saattoi nyt käsiteltävään asiaan liittyvässä asiayhteydessä perustellusti katsoa, että Josep Carrerasin tutkimus ei osoittanut käytettävissä olevien tieteellisten tietojen ja tekniikoiden merkittävää kehitystä, se saattoi näin ollen päätellä, ettei kyse ollut sellaisesta merkityksellisestä seikasta, joka sen olisi tullut ottaa huomioon täyttääkseen velvollisuutensa tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsillä olevan tapauksen merkitykselliset seikat.
- 66 Lopuksi siltä osin kuin kantaja väittää, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheeseen riidanalaista asetusta antaessaan, on todettava, että tällaiselle pääasiaa koskevalle väitteelle ei ole perusteluja, ja se on näin ollen on hylättävä täysin perusteettomana.

- 67 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kantajan esittämä ainoa kanneperuste on hylättävä perusteettomana ilman, että on tarpeen tutkia komission väitettä sen tehottomuudesta, ja että kanne on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 68 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Kanne hylätään.**
- 2) Delifruit SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Spielmann

Öberg

Brkan

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä heinäkuuta 2022.

Allekirjoitukset